

Пам'яті професора Бориса Тихоновича Глухенького

На 91-му році життя 19 грудня 2015 р. пішов у вічність професор, почесний президент Української асоціації лікарів-дерматовенерологів і косметологів Борис Тихонович Глухенький.

Народився 13 серпня 1925 р. в Ростові-на-Дону. Його батько — Тихон Титович Глухенький — працював асистентом кафедри дерматовенерології медичного факультету Донського університету (Ростов-на-Дону).

У 1943 р. Борис Тихонович вступив на перший курс медичного факультету Орджонікідзенського медичного інституту, який на той час перебував у евакуації в Єревані. Після реєвакації медичного інституту в липні 1943-го до Орджонікідзе Глухенький продовжував навчання і закінчив другий курс.

У грудні 1944 року студента Глухенького переведено на третій курс навчання до Львівського медичного інституту в зв'язку з переїздом сім'ї до Львова, за новим місцем роботи батька. За відмінне навчання Борис Тихонович отримував Сталінську стипендію. У 1947-му закінчив з відзнакою Львівський медичний інститут та був направлений на роботу лікарем-ординатором шкірного відділення клінічної лікарні Львівського медичного інституту на посаду вченого секретаря. Працював головним лікарем районного шкірно-венерологічного диспансеру Львова. У 1953 р. був обраний за конкурсом на посаду молодшого наукового співробітника Львівського науково-дослідного шкірно-венерологічного інституту.

У 1955 р. Б.Т. Глухенький успішно захистив кандидатську дисертацію на тему: «Роль білкових функціональних проб печінки при лікуванні хворих на сифіліс новарсенолом і препаратами вісмуту».

У зв'язку з розформуванням у 1955 р. Львівського науково-дослідного шкірно-венерологічного інституту Б.Т. Глухенького перевели на посаду асистента кафедри дерматовенерології Київського медичного інституту. А у 1961-му він став доцентом кафедри дерматовенерології Київського інституту удосконалення лікарів.

Від 1976 до 1993 р. Б.Т. Глухенький завідував кафедрою дерматовенерології Київського інституту удосконалення лікарів. Автор та співавтор понад 200 наукових і науково-методичних публікацій, у тому числі низки патентів на винаходи та монографій, зокрема «Гнойничковые болезни кожи» (1983), «Иммунозависимые дерматозы» (1990). За його науковим керівництвом підготовлено 17 кандидатів і докторів медичних наук.

У період від 1964 до 1994 р. професор Глухенький був головним позаштатним спеціалістом МОЗ України за спеціальністю «Дерматовенерологія». Брав активну участь у засіданнях Колегії МОЗ та методичних нарадах з розгляду організаційних і фахових питань дерматовенерологічної служби.

Протягом багатьох років був організатором з'їздів і конференцій дерматовенерологів України та співорганізатором з'їздів і пленумів дерматовенерологів СРСР. Брав участь у роботі міжнародних конгресів дерматовенерологів. Від 1970 р. до розпаду СРСР у 1991-му був членом експертної комісії ВАК України.

Протягом багатьох років професор Глухенький очолював Українське республіканське товариство лікарів дерматовенерологів. У 2001-му його обрали віце-президентом Української асоціації лікарів-дерматовенерологів і косметологів, головою Київського міського осередку Асоціації, а у 2010-му — почесним президентом Всеукраїнського фахового об'єднання.

Від 1994 до 2013 р. Борис Тихонович працював професором-консультантом (за трудовою угодою) у Київському міському шкірно-венерологічному диспансері, а від 2014-го — професо-

ром-консультантом у шкірно-венерологічному відділенні Олександрівської клінічної лікарні Києва. Щедро ділився величезним досвідом з молодими колегами.

Борис Тихонович Глухенький має державні відзнаки «Відмінник охорони здоров'я СРСР», Почесні грамоти МОЗ України, а також почесну відзнаку Української асоціації лікарів-дерматовенерологів і косметологів «Честь і пошана від української дерматовенерології».

Борису Тихоновичу Глухенькому були притаманні принциповість, оптимізм, доброта, комунікабельність, а також турботливість, терпимість і повага до колег та пацієнтів. За такі якості мав заслужену шану і глибоку повагу численних колег, учнів і пацієнтів.

Світла пам'ять про Бориса Тихоновича Глухенького назавжди залишиться в серцях учнів і колег.

*Президія Української асоціації
лікарів-дерматовенерологів і косметологів,*

*Редколегія «Українського журналу
дерматології, венерології, косметології»*